

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16994/2024
16.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из села ..., Град Краљево, чији је пуномоћник Горан Гавриловић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, са седиштем у Београду, кога у поступку по ревизији заступа пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради утврђења висине накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 62/24 од 06.02.2024. године, у седници одржаној 16.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 62/24 од 06.02.2024. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Краљеву Гж 62/24 од 06.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 239/2021 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за део експроприсане катастарске парцеле бр. 1760 у површини од 00 а 13 м² и за део експроприсане катастарске парцеле бр. .. у површини од 06 а 13 м², уписане у листу непокретности бр. .. КО ..., ради изградње дела аутопута Е – 761 Појате – Прењина, деоница Крушевац (Кошеви) – Адрани – Депонија 20, у укупном износу од 270.795,08 динара. Ставом другим изреке, одређена је новчана накнада за биљне културе на експроприсаним катастарским парцелама (ближе описаним у ставу првом изреке) у укупном износу од 9.510,48 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу као ранијем власнику наведених непокретности исплати на име накнаде за експроприсане непокретности и на име накнаде за биљне културе укупан износ од 280.305,56 динара са законском затезном каматом од 12.09.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 173.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 62/24 од 06.02.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач и противник предлагача су благовремено изјавили ревизије, предлагач због погрешне примене материјалног права, а противник предлагача из свих законских разлога, позивајући се на члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизијама странака као изузетно дозвољеним на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. да би се изузетно дозволило одлучивање о ревизијама.

Правноснажним решењем у овом ванпарничном поступку одређена је новчана накнада за експроприсане делове предметних парцела у својини предлагача у висини њихове тржишне вредности као грађевинског земљиште и за биљне клутуре на том земљишту, чија висина је утврђена на основу налаза и мишљења судских вештака грађевинске и пољопривредне струке, те је обавезан противник предлагача да предлагачу као бившем власнику експроприсаних парцела исплати ове новчане накнаде. Утврђење статуса земљишта, као грађевинског у време експропријације решено је у овом ванпарничном поступку као претходно правно питање од значаја за одређивање новчане накнаде. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило и фактички користило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу одговарајућег планског документа којим су обухваћене предмете парцеле, односно Уредбе Владе Републике Србије о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761 деоница Појате-Прелина, која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 10/20, а пре правноснажности решења надлежног органа управе о експропријацији овог земљишта од 26.03.2021. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, односно дате разлоге примене материјалног права од стране нижестепених судова, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са досадашњом праксом овог суда, односно са правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем, у ситуацији када је планским документом извршена промена статуса и намене земљишта из пољопривредног у грађевинско и то је његов стварни статус у време извршене експропријације, без обзира што ова промена није спроведена у катастру непокретности, што је пропуст надлежних органа према одредбама чланова 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи. У овом случају не може се применити члан 26. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 62/23), који је ступио на снагу 04.08.2023. године и којом одредбом је извршена допуна члана 88. Закона о планирању и изградњи, јер би то било у

супротности са забраном повратног дејства закона и свих других општих аката прописаном чланом 197. став 1. Устава Републике Србије.

Због тога нема услова за одлучивање о ревизијама странака као изузетно дозвољеним у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем материјалног права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије предлагача и противника предлагача нису дозвољене јер су изјављене против одлуке против које се по закону не могу изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 21.06.2021. године и вредност предмета спора је 280.305,56 динара. Како је овај износ очигледно испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије прописаног цитираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП, из тог разлога ревизије предлагача и противника предлагача нису дозвољене.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић